

מה הזכיר לשימעון פרס את המימונה, מי היתה השחרורת שליוותה את חיים קורפו ואיפה החבר'לשעבר של „השדיים של אמריקה“

■ קורפו גם הפתיע השבוע כמה נכבדים ערבים. שר השינוי לפניו את הנוכחים בשפה האנגלית, חיך ופצח בערבית שוטפת. הסתבר שקורפו, אשר גדל בירושלים, רכש בילדותו שליטה בערבית כסיסית.

■ מאז ביקורו הסגוני של

ורעייתו סיימו שהות בת שלוש שנים בארץ. בניגוד לסחנות הריגשית, המופעלת עליהם מצד כל ישראלי הנקרה בדרכם, הם חותמים: „נהנינו פה, אבל טוב לחזור הביתה“

■ היתה זאת גם המסיבה הראשונה עבור רוג'ר באת,

ביולי בשנים הקודמות בהר צליה, הצטופפו ישראלים רבים סביב מיופדהכוח המצרי ורעייתו האלגנטית.

■ מי שהסתובב בבדידות יהי סית גם הוא היה מנכ"ל רשות השידור אורי סורת. פורת נעמד, במיקרה או שלא במיקרה,

וההתחככות בקרב עמך השפיעו, כנראה, על עולם המושגים של ראש-הממשלה **שימעון פרס**. פרס, שהגיע בין הראשונים לי חגיגת ה-4 ביולי בהרצליה-פי תות, התפעם למראה המוני ה יפים והיפות שגרשו את ה מרשאה. „אוהה, אמר, זה מזכיר לי את המימונה“

■ מי שכלטה בהיעדרה היתה לילי, רעייתו הצמודה-הצמודה של שרת-עשיה-המיוסרת **אריאל שרון**. שרון הסתובב מרבית הקוקטייל בבדידות מז הרת, שהופרה עלידי איש ביטחון עירני ובך-שיחה אקראי. על רקע קהל שכוח, שאינו חסיד משולח של הקריאות **אריק**

■ השבוע נחוג ברוב זוהר והדר חגיגה-עצמאות של ארצות-הברית, ה-4 ביולי. כבית השגריר האמריקאי בהרצליה הצטופפו כל המיימוני של החברה הישראלית והתברחו: „כל השנה אנחנו אוכלים על חשבון ה אמריקאים. הערב זה לפחות מוצרקי“ אוכל לא בריוק שפע שם. הפרט שבלט ביותר בתחום הקולינרי היה עוגה בצורת הבית הלבן. היה צורך לבצע לשם כך מחקר מדויק על מידותיו של בית הנשיא בוש-שינגטון. גודלו של הבית-עוגה היה 55 סנטימטרים, והוא הורכב מ-120 קילוגרמים של מרציפן וקדם. השלד היה מקרטון, ובתוכו

לנרד כהן עורר את סקרנותם של הסועדים במיסעדה סינית, כשאמר לעבר האשה היושבת לידו (בעלת הכובע הלבן): „את היחידה שאהבתי מעולם!“ המילים הדרמאטיות האלה התקבלו בטיבעיות על-ידי חברי תיזמורתו. עובדה שהסעירה עוד יותר את היושבים במיסעדה.

שריהנפט המצרי **עבד-אל-האדי קנריל**, הועם במקצת הוזהר בדיווחים הבלתי-פוסקים על השר **משה שחל**. אולם לא איש כשחל ירים ידיים. בקרוב צפויים ביקוריהם של שריה-חקלאות המכסיקאי ושריה-אנרי גיה הקולומבי, שניהם אורחיו של שריה-אנרגיה. לאור תקדים קנריל, יש להניח שייערך סניב האורחים פסטיבל לאומי שחל מצפה לאורח נוסף. הוא הפקיד בדי אנשי המישלחת, שיצאה השבוע למצרים, מיכתב אישי לשריה-שמל המצרי, שבו הוא מומין גם אותו לביקור בארץ.

שלמה להט ראש-עיריית תל-אביב, מחזיק בידו צלחת מלאה מטעמים ומכה בראשו בידו השניה. להט נפגש עם חבר-מפלגתו ויושב-ראש הנלת הסוכנות-היהודית. השניים תינו את צרותיהם כאלמניקש. גם זיוה, רעייתו של להט, וגם אנט, רעייתו של אריה דולצ'ין, שהו בח'ל בעת האירוע.

היועץ הפוליטי החרש של ה שגרירות ורעייתו, כלונרית ערינה.

■ שר התחבורה **חיים קור'ר** סו עורר סקרנות משהגיע לחגי העצמאות האמריקאי בבית ה שגריר בהרצליה-פיתוח, מלווה בצעירה שחרחרת נאה, לבושה בשמלה כחולה. אחרי שקטף מבטים, ונשאל במפורש, הציג קורפו בגאווה: „זאת בת“

מאחורי **יצחק שמיר**, ממלא מקום ראש-הממשלה, שגמר אומר להריחו מתפקידו. שמיר עמד כשגבו אל פורת, והמשיך לשוחח בנחת עם האורחים הרכים שביקשו את קירבתו.

■ מסיבת ה-4 ביולי בהר צליה-פיתוח היתה גם המסיבה האחרונה בישראל עבור **בנימין תאה**, המזכיר הראשון של ה שגרירות האמריקאית. תאה

יצחק פרלמן הכנר המפורסם. הנראה בתצלום כשהוא אוכל, בא לארץ לא רק כדי לכבב בקוני צרט של התיזמורת הפילהרמונית של ישראל וניו-יורק. פרלמן בא לסידרת-קונצרטים ארוכה. בחברת רעייתו הנאה וילדיו. באירוע נראה לבד, והסביר כי הותיר את אשתו. לשים עין על ילדיו.

מלך ישראל! נראה שרון מיותר. ללא התומכת מס' שלו.

■ בני-הזוג שכלטו ביותר על פני המירשאה עמוסת הצמרת הישראלית היו **נגוהה ומוח'ר מד בסיוני**. בהיעדר שגריר אמריקאי, ובניגוד לחגיגות ה-

הותקנה תאורה, כך שנוצר ה רושם שהחלונות מוארים. ה יצירה המפוארת הזאת, שהוכנה כעבודת-נמלים, נבלעה במה-רות, ובנימוסים הישראליים ה אופניים.

■ התיזורים כרחכי הארץ

ניו-יורק, ניו-יורק

הקונצרט החגיגי של התיזמורת הפילהרמונית של ניו-יורק וישראל בשבוע שעבר וזה בריזוח מפורט כעיתונות, וכן גם הקוקטייל שהתקיים אחריו. אולם החגיגה האמיתית התקיימה בלובי של המלון, לפנות בוקר, בפרטיות גמורה, ללא השתתפותם של נציגי-התיקשה.

אחרי שנשטשו הנוצצים והנוצצות המקומיים את המלון, ישבו בלובי המנצח **זובין מהטזה** עם רעייתו הגבוהה (ראש מעליו) והאכזוסית, שמימלה אדומה ארוכה, והכנר **יצחק פרלמן**. עד מהרה הצטרפו אליהם שתי נשים, כשמלות-נשף מפוארות (אחת ערתה סיכה רמויית-כתר לראשה). מהטה סיפר בריות, ואילו הנשים ציחקו כהנאה. בפניה אחרת של הלובי אכלו כמה זרקים בג'נסים וטי-שירטס, שרק הכתובת עליהן הסגירה את זותתם: הפילהרמונית של ניו-יורק.

לקראת השעות הקטנות של הלילה ניגש מישור לפסנתר ופצח בשירים משנות ה-30 וה-40. המוסיקה סחפה את היושבים. הזרקים התלכדו עם המכופתרים סביב הפסנתר, ומוקד החגיגה עבר לשם. רעייתו של מהטה נעה כנגד-דנות והפגינה את הנאתה בקול-ירקות. וכך העבירו את השעות הקטנות של לילה תל-אביבי בשירה נלהבת של „ניו-יורק, ניו-יורק!“